

prebenda fratrum distinximus, itaque distinctam perpetuo manere volumus ab ecclesia Sancti Stephani, usque ad pontem Mosæ in atrium dedicamus, in quo nisi domos fratrum et hospitale fieri sub anathemate interdiximus. Ubi etiam, quia locus erat aptus, cursum aquæ adjicientes, molidinum fratrum fieri decrevimus. Quoniam vero in eadem ecclesia requiem elegi in sæculum sæculi, eam cum appendicibus, ecclesiis, et omni clero ab omni subjectione archidiaconi, ipso annuente et tota Lodiensi ecclesia, absolvimus, et eorum omnium curam decano ejusdem delegavimus. Decrevimus etiam ut neque familia ad altare pertinens, neque possessio aliqua libere tradita sæcularem vel substitutum haberet advocatum, sed legitimus advocatus eis præset ad defensionem, non ad exactionem. Hæc omnia vero peracta ipso die quo ecclesiam dedicavi, adjuvante Lietberto (7)

(7) Lietbertus anno 1049 Gerardo episcopo Cameracensi suffectus est; abbatiam S. Sepulcri ordinis

A Cameracensi episcopo, Gosbertus archidiaconus alta voce recitavit sine contradictione. Ego autem et prædictus episcopus perpetuo anathemate obligavimus quisquis aliquid eorum violare præsumpserit, ut æternos cruciatus cum diabolo et angelis ejus perferat, nisi de injuria satisfaciat. Visum est autem et advocatum et testes subter annotare archidiaconos; Herimannus præpositus, Godescalcus, Godescalcus, Godescalcus tertius, Boso, Dietwimus. Præterea Wolbertus decanus, Asculfus cantor, Franco scholasticus. Laici vero comes Adelbertus, comes Henricus, comes Cono, Walcherus advocatus ecclesiæ, Godescalcus de Cennaco, Godefridus et Arnulfus de Florinis, Theodricus de Goreffia et frater ejus Christinus. Herimannus de Gers, Stephanus de Faule. Facta sunt hæc anno episcopatus domni Dietwini xviii, regis vero Henrici anno xi. Ego Franco scholasticus recognovi.

S. Benedicti, in qua conditus jacet, fundavit; obiit meritis plenus anno 1076.

DEODUINI

DIPLOMA

Quo in ecclesia Hoiensi sen Hiensi quindecim canonicos instituit.

(Anno 1066.)

(MIRÆUS, *Opp, diplom.*, tom. I, pag. 68.)

(8) Ego Deoduinus, Dei gratia Leodicensis episcopus, notum esse volo tam præsentibus quam futuris qualiter, post libertatem Hoiensis ecclesiæ, quam Maternus beatæ memoriæ episcopus consecrando primitiavit, adjecerim libertatem etiam villæ. Præfatam siquidem ecclesiam a fundamentis ad laquearia, a laquearibus et ultra reædificavi, quam etiam in auro, argento, gemmis et prædiis, pro modulo meo ditavi, et de Agar Saram esse feci.

Prænominata vero villa pro libertate sua ad sumptus ecclesiæ necessarios, omnia mobilia sua primo mihi tertiavit; qua libertate ut amplius frueretur,

(8) Theoduini diploma, sed mutilum, Ægidius Vallis Aureæ monachus, Brusthemius et Chappeavillus, rerum Lodiensium scriptores, recitant quod quidem signarunt, ut iidem scriptores asserunt: Hermannus archidiaconus, Godescalcus præpositus, Wolbertus decanus, Aistulphus cantor, Franco scholasticus, Bono canonicus, Emo et Wolbodo, Godefridus barbatus, senior, dux Lotharingiæ, Albertus comes Namurcensis, Henricus comes Luceburgensis, Cono comes Montis Acuti, Walterus advocatus ejusdem villæ, Codescalcus de Cennaco

C postmodum dimidiavit.

Prima libertas hæc est, quod defuncto in pace episcopo, usque ad plenariam alterius institutionem, Burgenses villæ, bona fide et bono consilio, castrum Hoiense de redditibus villæ conservabunt. Si vero nos, vel aliqui successorum nostrorum præscriptam libertatem, vel aliqua jura eorum (quod absit) infringere tentaverit, concedimus et statuimus ut dux Lotharingiæ, et alii tam clerici quam laici subnotati ad conservandam libertatem, et jura eorum (admonitione tamen præmissa) eis efficaciter assistere non omittant.

Godefridus et Arnulfus de Florines,
Godefridus de Floreffia,
Christianus ejus frater.

D Cæterum Bozo archidiaconus, et abbas S. Mariæ 15 canonicos in Huiensi S. Mariæ ecclesia posuerat. His alios totidem Theoduinus episcopus addidit, et eandem ecclesiam, a fundamentis usque ad laquearia a se perfectam, anno 1066 dedicavit, præsentem Lietberto Cameracensi episcopo. Iidem pontifices corpus S. Domitiani episcopi, ad dictam ecclesiam ex ecclesiola, per S. Maternum, primum Tungrensium episcopum, constructa, transtulerunt ut idem Ægidius in Gestis episcoporum Leodicensium tradit. Theoduinus episcopus obiit anno 1076, et sepultus est in memorata ecclesia Huensi.

Die tertio dedicationis Hoiensis ecclesiæ, hæc A omnia supradicta a meipso corroborata sunt et confirmata, sub anathematis vinculo, et a compatre meo et cooperatore Lietberto Cameracensi episcopo, et ab omnibus sacerdotibus inibi astantibus. Et ne in posterum prece vel pretio ista possent immutari, im-

pressionem sigilli nestri prædicta volumus commu-
niri, sub assensu et testimonio tam clericorum quam
laicorum.

Acta sunt hæc anno Domini 1066 indictione iv,
pontificatus nostri anno xviii, regni vero Henrici xi.

ANNO DOMINI MLXXVI.

SANCTUS LIETBERTUS

CAMERACENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA IN LIETBERTUM.

(D. LEGLAY, *Cameracum Christianum*, pag. 24.)

S. Lietbertus, Brabantinus, nepos S. Gerardi epi-
scopi, cui educandus traditus est, ex magistro scho-
læ, archidiacono et præposito, factus est episcopus
Cameracensis an. 1049, ex charta S. Petri Hasno-
niensis; quod confirmat instrumentum Corbeiense
de comitiis regni ibidem habitis an. 1065, indict. iii,
epacta xi, regnante Philippo rege an. vi, episco-
pante Lietberto Cameracensi an. xviii. Si enim annis
1049 decem et septem addantur, habetis 1065; quare
vitiosas putamus temporis notas in chartario S. Se-
pulcri, ubi legimus eum huic monasterio conces-
sisse altaria de Bullari et de Brugeletis an. 1070, sui
episcopatus 24. Attamen tardius ordinatus est; nam
ex ejus Vitæ scriptore, habemus hujus episcopi con-
secrationem Remis esse factam in eodem conventu
in quo celebratæ sunt nuptiæ Henrici Francorum
regis cum Anna, quas factas fuisse an. 1051 nemo
nescit.

Ejus in monasteria studium patuit erga Santan-
dreanum a suo decessore in castro S. Mariæ condi-
ceptum, quod perficere sollicitus fuit fere statim
post onus pastorale susceptum. Cœnobium S. Se-
pulcri in ipsa urbe Cameracensi an. 1064 fundavit,
ex peregrinatione sacra reversus (1).

Eodem anno dedit privilegium pro monasterio
Eihamensi, territorii Bracbatensis, quod cum prius
florisset, tunc ob bellorum calamitates jacebat; sed
Balduinus comes, et religiosa ejus conjux Adela
monasterium ibi ædificarunt, quod Vedastino tan-

(1) La charte de fondation de l'abbaye du Saint-
Sépulcre se trouve dans Aub. Le Mire, édit. Fop-
pens, I, 155. Liébert avait entrepris le voyage de
Jérusalem, mais il ne put aller au delà de Laodicée
en Syrie, parce que le roi de Babylone, qui occupait
les lieux saints, ne permettait plus aux chrétiens d'y
pénétrer. Le pieux évêque, ne pouvant accomplir
son vœu, tâcha d'y suppléer par la fondation d'un
monastère en l'honneur du Sépulcre de N. S.

(2) Suivant d'autres, il mourut le 22 juin. L'Eglise

quam matri ecclesiæ subditum erat, petieruntque a
Lietberto episcopo ut amplo privilegio novum dona-
ret cœnobium. Huic privilegio subscripserunt Ge-
rardus præpositus et archidiaconus, quinque alii ar-
chidiaconi, Erchembaldus abbas Atrebatensis, Alar-
dus Laubaecensis, Guirdricus de S. Ghislens, Alber-
tus Maricolensis. Walbertus fuit primus Eihamensis
abbas.

An. 1066, a motis canonicis sæcularibus, regulares
substituit in Cameracensi S. Autberti cœnobio, uti
probant ejusdem litteræ, quas recitat Miræus, tum
cap. 36, tom. I. diplom. Belgic., tum. cap. 96 noti-
tiæ eccles. Belg. Eisdem regulares admisit in abba-
tiam Montis S. Eligii, anno 1070, petente Eustachio
Bolonie comite.

Collegio canonicorum Lensensium multa con-
cessit privilegia, de quibus Miræus, cap. 38 et 39,
diplom. Belg. Bruxellensem ecclesiam in qua Lam-
bertus comes canonicos posuerat libertate donavit
anno episcopatus 23, qui respondet an. 1072, vel
1073. Plura de similibus pietatis operibus erga mo-
nasteria referre supersedeo. Adfuit coronationi Phi-
lippi regis factæ Remis an. 1059, die Pentecostes,
coram Henrico patre. Obiit S. Lietbertus an. 1076,
iv Kal. Octobris (2), ex ipsius Historia seu Vita quæ
habetur tomo IX Spicilegii, cujus auctor fuit Ro-
dulfus monachus, deinde abbas S. Trudonis, ut au-
tumat Mabill. tnm. II Analect. p. 534 (3). Obiit vero

de Cambrai ne solennise pas la fête de ce saint,
mais le 23 juin, jour de sa sépulture, et le 28 sep-
tembre, anniversaire de sa première translation, on
chantait une messe votive de la sainte Trinité.

(3) Paquot estime que Mabillon s'est trompé en
ne faisant qu'un seul personnage, de Raoul, auteur
de la Vie de saint Liébert, et de Raoul, abbé de Saint
Trond. V. *Mém. pour servir à l'hist. litt. des Pays-
Bas*. XII 42-43.